

ærede Minister vil maaste oplyse mig om, hvorledes man da faar en Professor eller Overlæge til denne Afdeling. Der er i Virkeligheden ingen saadan foreslaaet eller normeret. Det synes altsaa at være en temmelig underlig Afdeling, som her er kommet ind i Situationsplanen over dette Hospital, men det kan jo vel være, at man, naar der ikke i Diebliffet habes nogen Professor dertil, kan befrygte, at det, naar Hospitalet er bygget, kommer Forslag frem om at oprette en Professorpost til, fordi man nu en Gang har oprettet denne Afdeling, hvorved han skulde fungere. Altsaa, det var de mere specielle Ting, jeg havde at bemærke med Hensyn til selve de nye Bygninger. Med Hensyn til Flytningen vil jeg kun sige, at jeg tror, at der vil man nogenlunde let kunne komme til Klarhed. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor man vil bygge, viser det sig altsaa for Diebliffet, naar man ser paa det foreliggende Forslag, at Sagen foreligger paa en saadan Maade, at vi ikke paa nogen Maade ere oplyste om, hvor vi skulle bygge, og dette Spørgsmaal har jo den allerstørste Betydning for selve Sagen. — Til Slutning vil jeg berøre det finantssielle Spørgsmaal. Der opjøres for os, at Udgiften for Statskassen ikke vil blive særdeles stor. Dette ligger i, at man vil sælge Grundene, hvorpaa Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen ligge, og som disse Institutioner eie, og at man desuden har Hospitalets Særformue at reurrere til. Man siger derefter, at hele Udgiften, som Statskassen kan blive bebyrdet med, i Diebliffet ikke synes at være mere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens der i Lovforslaget, som det vil ses, føres til Udgift over $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar altsaa disse Ting regnes fra, som man siden mener at faae i Statskassen, vil Udgiften kun blive $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men dertil paaregnes endnu i den mørke Del af Lovforslaget, den Del, som jeg vil kalde „det mørke Fastland“, om jeg saa maa sige, endnu 1 Mill. Kr.; dette sker i Lovforslagets høist mærkelige § 4. I den staar der nemlig, at af Hospitalets Formue, som det foreliggende Lovforslag foreslaar at inddrage i Statskassen, udbetales der Krigsministeriet 1 Mill. Kr., og denne Million Kroner skal bruges til at opføre en Kasernebygning for. Til Gjengæld for dette giver saa Krigsministeriet 20 Tdr. Land, som det har faaet overdraget af Kommunen. Disse 20 Tdr. Land faar saa Kultusministeriet, men af disse 20 Tdr. Land overdrager igjen Kultusministeriet Marineministeriet de 7 og beholder selv de 13! Det er en af de mest indviklede Historier, jeg tror, man endnu har forelagt

Thinget. Det, vi vide om de Aftaler, der kunne siges at være trufne fra vor Side med Hensyn til de Bladsjer, her er Tale om, er, at vi for et Par Aar siden fik et Vædringsforslag ind paa Finantsloven, hvorved det blev foreslaaet, at man skulde give 26,000 Kr. til Frederiks Hospital, fordi Frederiks Hospital saa kunde købe for sin Formue et større Territorium ude ved Balby, som Krigsministeriet havde Brug for til Dvellsplads, naar det maatte afstaa sin Brugsret over Fællederne. Dette blev imidlertid forandret ved 3die Behandling — det var ved 2den Behandling, vi havde det. Jeg forstod det da saaledes, at man ikke vilde binde sig til Noget omhelst med Hensyn til Flytning allerede da. Staten købte saa uden videre de 303 Tdr. Land ved Balby for 650,000 Kr., og hele Spørgsmaalet om Frederiks Hospital og Alt, hvad derhen hørte, blev udfødt. Men herefter ere vi da ikke paa Forhaand bundne til Noget omhelst, saaledes synes det i alt Fald for dette Things Medlemmer, som ikke kjende andre Aftaler end den, der den Gang blev truffet, og det var en ganske aabenlys Aftale om, at man for den nævnte Sum købte dette Territorium ude ved Balby. Nu har imidlertid Krigsministeriet sluttet en Kontrakt, som dog ikke synes endelig endnu, men som venter paa kongelig Konfirmation. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa den, den ligger ikke for til Behandling i denne Sag, eller hvis den ligger for, trænger den til en ganske anderledes omhyggelig Underjøgelse, end der kan være Tale om her i Salen ved 1ste Behandling. Men ved denne Kontrakt er det nu, at Krigsministeriet faar de 20 Tdr. Land; for disse 20 Tdr. Land, staar der saa her i Motiverne, har imidlertid Krigsministeriet aldeles ikke nogen Brug for Diebliffet. Det veed slet ikke, hvad det skal gjøre med de 20 Tdr. Land. Saa hitter man paa den Ordning, at det skal sælge dem til Staten. Men naar Krigsministeriet har 20 Tdr. Land, saa er det jo i Virkeligheden Staten, som eier dem. Krigsministeriet har jo ikke nogen Særformue her i Landet; det er altsaa i Virkeligheden Staten, som har de 20 Tdr. Land. Dem stiller Staten saa til Krigsministeriets Disposition ved en — endnu ikke fuldt færdig — Kontrakt med Kommunen, og saa forlanger Krigsministeren, altsaa Staten, af Hospitalets Formue 1 Mill. Kr. for disse 20 Tdr. Land. Men da Hospitalets Formue ved selve dette Lovforslag bliver Statens, vil det altsaa sige, at Staten betaler for disse 20 Tdr. Land, som Staten eier eller kommer til at eie gjennem